

Sygn. akt IV K 1201/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zając

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie Marty Mokrzyńskiej – Łukaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2016 roku sprawy

R. S.

urodz. (...) w K., syna B. i M. z domu W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 września 2015 roku w S. przy ul. (...), będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11.12.2007r. sygn. akt II K 805/07 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.01.2010r. do 19.03.2011r., działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema innymi, ustalonymi osobami po zastosowaniu wobec W. W. (2) przemocy polegającej na uderzeniu w głowę, przewróceniu na ziemię oraz kopaniu po głowie i tułowiu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela o wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 230 złotych, ładowarki do telefonu komórkowego o wartości 50 złotych, karty Visa (...), dowodu osobistego oraz zapisków o łącznej wartości 290 złotych, czym działał na szkodę W. W. (2),

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ustalając, że był on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11 grudnia 2007 roku, sygn. akt II K 805/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę roku pozbawienia wolności a nadto karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i za ten czyn na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego W. W. (2) kwoty 96,66 zł (dziewięćdziesięciu sześciu złotych sześćdziesięciu sześciu groszy)

III. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 400 (czterystu) złotych.

Sygn. akt IV K 1201/15

UZASADNIENIE

W dniu 23 września 2015 roku w S. A. Ł. wraz z A. B. spożywali alkohol. Po północy, gdy przebywali na pl. (...), podszedł do nich R. S.. Mężczyzna przedstawił się i poprosił o papierosa. Następnie razem ruszyli w kierunku dworca kolejowego S. - G. Znajdując się na ul. (...), weszli do sklepu. Wewnątrz zauważyli dwóch mężczyzn. Jednym z nich był W. W. (2), który znajdował się pod wpływem alkoholu. R. S., A. Ł. i A. B. postanowili go okraść. Gdy opuścił sklep, udali się za nim. Pod wiaduktem kolejowym podbiegli do niego. W. W. (2) został uderzony w tył głowy i popchnięty, w wyniku czego upadł. Następnie mężczyźni kopali go po głowie i tułowiu. A. B. wyjął z kieszeni jego spodni portfel o wartości 10 złotych, w którym znajdowały się pieniądze w kwocie 230 złotych, karta bankowa VISA (...) oraz dowód osobisty i prywatne zapiski. Następnie jeden z napastników zabrał z kurtki mężczyzny ładowarkę do telefonu o wartości 50 złotych. W. W. (2) zdołał podnieść się i uciec. Wówczas mężczyźni odeszli. Udali się do sklepu z alkoholem przy ul. (...), w którym kupili wódkę, napój, papierosy i gumę do żucia. A. B. próbował użyć w tym celu karty bankowej W. W. (2), ale to mu się nie udało z powodu nieznamości numeru PIN. W związku z tym zapłacili skradzionymi pieniędzy. Następnie poszli do parku przy ul. (...) i tam wypili alkohol.

Dowody: - karta informacyjna pobytu w szpitalnej izbie przyjęć – k. 4,

- recepta – k. 5,
- protokół okazania – k. 28-29,
- dokumentacja fotograficzna – k. 37-38,
- protokoły wyjaśnień A. Ł. – k. 40-41, 59,
- protokół wyjaśnień A. B. – k. 66-67,
- protokoły wyjaśnień R. S. – k. 112-113,
- protokół zeznań Ł. K. – k. 2 zbiór C,
- protokół zeznań V. W. – k. 3-4 zbiór C,
- protokół zeznań G. G. (1) – k. 5-6 zbiór C,
- protokół zeznań W. W. (2) – k. 10-11 zbiór C.

W. W. (2) w nocy 24 września 2015 roku w wyniku uderzeń ręką i kopnięć zadanych przez A. B., A. Ł. oraz R. S. doznał obrażeń w postaci sińców z wybroczynami w powłokach czoła, rany tłuczonej okolicy brwiowej prawej z towarzyszącym sińcem powieki oka prawego, sińca w okolicy jarzmowej lewej, grzbietu nosa, obu warg po stronie prawej, a także powłokach klatki piersiowej po stronie lewej. Skutkowały one naruszeniem funkcji narządów ciała w postaci powłok miękkich twarzy, oka prawego i ust na okres nieprzekraczający dni 7.

Dowody: - opinia sądowo-lekarska – k. 86-90,

- karta informacyjna pobytu w szpitalnej izbie przyjęć – k. 4.

R. S. ma 27 lat. Jest kawalerem. Nie posiada dzieci. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochodów w wysokości 1000 złotych miesięcznie. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Był pięciokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11 grudnia 2007 roku, sygn. akt II K 805/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, a nadto karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od dnia 13 lipca 2007 roku do dnia 14 lipca 2007 roku, od dnia 28 lipca 2007 roku do dnia 30 lipca 2007 roku oraz

od dnia 22 stycznia 2010 roku do dnia 19 marca 2011 roku. Po raz ostatni został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 17 czerwca 2015 roku, sygn. akt VII K 96/15.

Dowody: - protokół wyjaśnień R. S. – k. 112-113,

- dane osobopoznawcze – k. 114,
- dane o karalności – k. 120-121,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 17 czerwca 2015 roku, sygn. akt VII K 96/15 – k. 138,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11 grudnia 2007 roku, sygn. akt II K 805/07 – k. 139-140,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 15 lutego 2007 roku, sygn. akt II k 560/06 – k. 141-142,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 2 czerwca 2006 roku, sygn. akt II K 82/96 – k. 143.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o część wyjaśnień R. S., A. Ł. i A. B. oraz zeznania W. W. (2), G. G. (1), Ł. K., V. W., a także dokumenty w postaci opinii sądowo-lekarskiej, karty informacyjnej pobytu w szpitalnej izbie przyjęć, recepty, fotografii, protokołu okazania, odpisów wyroku oraz danych o karalności.

R. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że przed zdarzeniem, gdy chodził po mieście bez celu, spotkał dwóch mężczyzn w wieku około 30 lat. Jeden z nich przedstawił się jako (...). Oskarżony nie kwestionował znajdowania się wówczas pod wpływem alkoholu. Podał, że wraz z poznanymi osobami udał się w rejon dworca PKP S. –G.. Następnie w sklepie, mieszczącym się w jego pobliżu, grali na automatach. Tam zauważyli dwóch mężczyzn. Postanowili jednego z nich okraść. Poszli za pokrzywdzonym. Gdy znalazł się pod wiaduktem, został uderzony w tył głowy przez kolegę (...). R. S. przyznał się do pchnięcia mężczyzny, co spowodowało jego upadek. Jego zdaniem później kolega (...) kopnął pokrzywdzonego kilkukrotnie w twarz, po czym wyciągnął mu z kieszeni pieniądze w kwocie około 300 złotych oraz kartę bankomatową. Zapłacił nią później w sklepie monopolowym za wódkę, piwo oraz papierosy. Oskarżony potwierdził, że razem wypili zakupiony alkohol. Następnie wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, wyrażając zgodę na wymierzenie mu kary 3 lat pozbawienia wolności oraz orzeczenia obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom R. S., w części potwierdzającej jego uczestnictwo w kradzieży pieniędzy i karty bankomatowej W. W. (2) po uprzednim uderzeniu go w głowę, pchnięciu i kopaniu, ponieważ okazały się zgodne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Wątpliwości budził natomiast twierdzenia oskarżonego, opisujące role poszczególnych napastników w działaniach podjętych na szkodę pokrzywdzonego, a także dotyczące skradzionych mu rzeczy. R. S., podobnie jak pozostali sprawcy, przejawiał tendencję do umniejszania znaczenia jego zachowania. Starał się przede wszystkim zwrócić uwagę na postępowanie współoskarżonych jako główną przyczynę wyrządzenia szkody W. W. (2), co z kolei pozostawało w sprzeczności z ich relacjami, które były niekorzystne dla niego. Za niezgodne z prawdą uznane zostały zapewnienia R. S. o dokonaniu zapłaty skradzioną kartą bankową, gdyż nie znalazły odzwierciedlenia w relacjach pozostałych uczestników zdarzenia oraz Ł. K..

Podobnie ocenił Sąd wersje A. Ł. i A. B.. Okazały się przekonujące jedynie w części potwierdzającej ich udział w napadzie na W. W. (2). Wątpliwości budziły natomiast ich twierdzenia dotyczące przebiegu zajścia, zwłaszcza czynności podejmowanych przez poszczególnych jego uczestników, a także zabranych rzeczy. W tym zakresie sprawcy przedstawiali rozbieżne relacje. Ich wspólną cechą było tylko dążenie do minimalizowania własnego wkładu, ukierunkowane na ograniczenia odpowiedzialności. Istnienie takiej tendencji w przypadku A. B. znalazło także wyraz w fakcie negocjowania popełnienia zarzucanego mu czynu podczas pierwszego przesłuchania w sprawie. Z kolei z relacji V. W. wynika, że A. Ł., opowiadając jej o przebiegu zdarzenia, do którego doszło w dniu 24 września 2015 roku,

wykluczał swój czynny w nim udział, co okazało się sprzeczne z prezentowanymi przez niego wyjaśnieniami. W trakcie przesłuchania w charakterze podejrzanego przyznał, że złapał za ubranie pokrzywdzonego i go przewrócił na ziemię, po czym raz lub dwa razy kopnął.

Wartość wersji R. S., A. Ł. i A. B. obniża fakt znajdowania się przez nich pod wpływem alkoholu w chwili zajścia. Taki stan mógł mieć negatywny wpływ na zdolność postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń. Na wystąpienie takich skutków wskazują trudności w określeniu ilości pieniędzy zabranych pokrzywdzonemu, czy też twierdzenia oskarżonego o skutecznym wykorzystaniu jego karty bankowej przy zakupie alkoholu i papierosów, co nie znalazło potwierdzenia w żadnym innym dowodzie.

Jako zgodne z prawdą w całości uznał Sąd zeznania W. W. (2), ponieważ znalazły odzwierciedlenie w treści opinii lekarskiej, karty informacyjnej pobytu w szpitalnej izbie przyjęć, fotografii, zeznaniach G. G. (1) oraz części wyjaśnień oskarżonych. Świadek jest osobą obcą w stosunku do sprawców. W toku postępowania nie wykazano, aby miał interes w bezpodstawnym obciążaniu R. S..

Podobnie ocenione zostały relacje Ł. K. oraz G. G.. Dotyczyły one niemal wyłącznie okoliczności bezspornych. Oboje przedstawiali swoje spostrzeżenia rzeczowo. Wiedzę na temat okoliczności zdarzenia uzyskali w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych. Wątpliwości nie budziły także zeznania V. W.. Strony nie kwestionowały ich treści.

Walor wiarygodności przypisano opinii sądowno-lekarskiej, bowiem została wydana na zlecenie organu prowadzącego postępowanie karne, przez osoby legitymujące się odpowiednią wiedzą. Biegli sporządzili ją po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz przeprowadzeniu badań pokrzywdzonego. W ekspertyzie przedstawiono szczegółowo stwierdzone obrażenia. Wynikające z niej wnioski okazały się logiczne. Zostały także przekonująco uzasadnione.

Podobnie Sąd potraktował dokumenty w postaci karty informacyjnej pobytu w szpitalnej izbie przyjęć, recepty, fotografii, protokołu okazania, odpisów wyroku oraz danych o karalności. Przygotowały je uprawnione osoby, w odpowiedniej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że w dniu 24 września 2015 roku w S. przy ul. (...) R. S. wspólnie z A. B. i A. Ł., po uderzeniu w głowę W. W. (2), przewróceniu go na ziemię oraz kopaniu po głowie i tułowiu, zabrali mu ładowarkę do telefonu komórkowego o wartości 50 złotych i portfel o wartości 10 złotych, w którym znajdowały się pieniądze w kwocie 230 złotych, karta bankowa Visa (...) dowód osobisty oraz zapiski. Oskarżony dopuścił się tego czynu, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11 grudnia 2007 roku, sygn. akt II K 805/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, a nadto karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od dnia 13 lipca 2007 roku do dnia 14 lipca 2007 roku, od dnia 28 lipca 2007 roku do dnia 30 lipca 2007 roku oraz od dnia 22 stycznia 2010 roku do dnia 19 marca 2011 roku.

Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 280 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. Używając przemocy, polegającej na zastosowaniu siły fizycznej w celu doprowadzenia do kradzieży, zabrali pokrzywdzonemu, należące do niego rzeczy w postaci ładowarki, portfela i pieniędzy, a także dokument stwierdzający tożsamość oraz kartę bankową. Sprawcy działali z zamiarem ich przywłaszczenia, na co wskazuje fakt oddalenia się z tymi przedmiotami, a następnie próba użycia karty bankowej i zapłata uzyskanymi pieniędzmi za zakupione towary. R. S. dopuścił się tego czynu nadto w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 k.k., bowiem dokonał go przed upływem 5 lat od zakończenia odbywania kary pozbawienia wolności, przekraczającej 6 miesięcy, która została mu wymierzona za tożsamy występki przeciwko mieniu.

O działaniu wspólnie i w porozumieniu z A. B. i A. Ł. świadczy dokonanie uzgodnień na temat kradzieży z pozostałymi sprawcami przed przystąpieniem do napadu, co potwierdził w swoich wyjaśnieniach P. S., a następnie podążanie

razem za W. W. (2), jednocześnie stosowanie wobec niego przemowy oraz wspólny zakup za zabrane pieniądze alkoholu i jego spożycie.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. Jego zachowanie charakteryzuje się społeczną szkodliwością, która przekracza stopień znikomy. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Przy wymiarze kary uwzględnił jego wysoką społeczną szkodliwość. Przemawia za nią znaczne natężenie przemocy zastosowanej wobec pokrzywdzonego, polegającej na kilkukrotnym kopnięciu go w głowę, a więc część ciała pełniącą szczególną rolę i wyjątkowo wrażliwą na zewnętrzną ingerencję, bezwzględność sprawców, którzy wykorzystali zdecydowanie posiadaną przewagę nad W. W. (2) z powodu ich liczby, siły fizycznej, zaskoczenia niespodziewanym atakiem oraz faktu znajdowania się przez niego pod wpływem alkoholu, poczucie bezkarności, znajdujące wyraz w dokonaniu agresywnego napadu na ulicy w centrum miasta oraz działanie przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości. Na napiętnowanie zasługuje nadto motywacja towarzysząca R. S., sprowadzająca się do kradzieży pieniędzy w celu zakupu i spożycia kolejnej porcji alkoholu. Na jego niekorzyść świadczyła również uprzednia karalność za tożsame występki i działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 k.k. Oskarżony okazał się sprawcą niepoprawnym. Pomimo orzekania wobec niego kar pozbawienia wolności i ich odbywania, ponownie dopuścił się czynu zabronionego, tym razem o wysokiej społecznej szkodliwości. Uczynił to zaledwie po upływie trzech miesięcy od ostatniego skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 17 czerwca 2015 roku w sprawie oznaczonej sygnaturą VII K 96/15. Świadczy to o wyjątkowo lekceważącym stosunku R. S. do obowiązującego porządku prawnego. Taka jego postawa wyklucza również rozważania na temat możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Postępowanie oskarżonego przemawia przeciwko przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wskazuje na to również analiza dotychczasowej jego karalności. Oskarżony korzystał już z dobrodziejstwa środka probacyjnego w postępowaniu zarejestrowanym pod numerem II K 82/06. Okazał się on nieskuteczny, co doprowadziło do konieczności zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd mając powyższe okoliczności na uwadze, uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy. Został on uzgodniony z R. S., który potwierdził pełną jego akceptację na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2016 roku. Decyzja o przychyleniu się do stanowiska oskarżyciela publicznego wynikała z faktu, iż okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości a jego oświadczenia dowodowe nie były sprzeczne z dokonanymi ustaleniami.

Wobec zaniechania naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, na podstawie wniosku prokuratora, obowiązek taki został nałożony na R. S. w części. Jego wysokość odpowiada 1/3 wartości zabranych rzeczy ze względu na dokonanie ich kradzieży wspólnie z dwoma innymi osobami.

Konsekwencją uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stało się obciążenie go kosztami procesu. Ich wysokość uzasadnia przekonanie o zdolności uiszczenia należności bez uszczerbku dla jego utrzymania, zważywszy w szczególności na zdolność do podjęcia pracy zarobkowej w celu zgromadzenia niezbędnych środków finansowych.